

Pîrîiaşule cuminte
(Psalmul 104)

Pîrîiaşule cuminte, spune-mi cine te-a creat?
Cu atîta gingăşie, limpede, cristalizat..
Pe a tale maluri pline, vin albinele în zbor
Setea lor să şi-o aline, şi mulţimea fiarelor.

Cor:

(:Cine, cine, cine le-a zidit?
Uite ce râuri curg necontenit.
Vînturi şi valuri şi cîmpii cu flori,
Domnul revarsă apele din nori:)

Pîrîiaş, şi râu şi mare, şi ocean cu ape plin,
Care străluceşte-n zare, limpede şi cristalin.
Cine ţi-a dat prima dată stropii tăi strălucitori,
Şi te-ampodobit cu slavă şi cu scutece din nori?

Pîrîiaş, ce prin pădure vii din munţi-ndepărtaţi,
Şi te duci mereu la vale, adăpînd pe însetaţi.
Dragostea nemuritoare minunat te-a dăltuit
Şi ţi-a dăruit izvoare care curg necontenit.

Tu străbaţi meridiene şi nu-ţi pasă de duşmani;
Şi cu apa din oceane ne adăpi de mii de ani.
Hai să-i mulţumim fierbinte Celui ce ne-a dăruit
Rîuri pline de viaţă care curg necontenit.

Apă şi pămînt şi soare, aer proaspăt şi plăcut,
Pentru noi, Cerescul Tată le-a zidit şi le-a făcut.
Bea şi gustă şi trăieşte, omule pe-acest pămînt,
Şi mereu îi mulţumeşte Tatălui Ceresc şi Sfînt.

Amin